

щерята Божия, и синътъ Божий. Ще почиташъ тѣзи два принципа, ще ги считаашъ като свой идеалъ, тѣ сж свещени. Значи, ако житното зърно не падне на земята, т. е. въ Любовьта, и не разбере тѣзи два велики принципа, че въ свѣта идватъ двѣ вълни, то ще остане само. Когато Христосъ дойде, Той носѣше една вълна, и онѣзи народи, които приеха тази вълна, се повдигнаха и благословиха. Всички онѣзи народи, които не приеха тази вълна, сега бѣдствуватъ. Тази вълна е на края си вече. Приемете тази вълна, и тя ще ви приеме. Въ свѣта нѣма повторение на нѣщата. Всѣки моментъ, всѣка минута носи нѣщо ново. Въ Божественото именно се крие вѣчната красота, вѣчното разнообразие, а въ човѣшкото е вѣчното еднообразие, вѣчния недоимѣкъ и гладъ. Въ Божественото има изобилие, въ Него нѣма гладни хора. Божественото подразбира редъ и порядѣкъ въ нѣщата.

И сега Христосъ се обръща къмъ окръжаващите го къмъ Своитѣ ученици, които го разбиратъ и казва: „Ако житното зърно не падне, само ще остане, но ако падне, ще даде плодъ“. „Ако падне, ще даде плодъ“ — това подразбира: когато азъ се кача горѣ при Отца, ще привлѣка всички хора къмъ себе си. Когато ние имаме въ себе си принципа на Любовьта, ще привлѣчемъ всички хора къмъ насъ. Този принципъ е единъ и сжщъ навсѣкждѣ. Той дѣйствува еднакво и въ ангелитѣ, и въ човѣка. Не смѣсвайте Любовьта съ това, коети хората наричатъ страсти. Нѣкой казва: гори ми сърцето! Че сърцето ти гори, това не е любовъ. Нѣкой казва: отъ много любовъ главата ми се замая, шашардисахъ се. Че главата ти се